

sætter herefter afgiften. 3.-8. pkt. gælder ikke for tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter de i realkreditloven fastsatte retningslinier. Skal pantsætningen tinglyses i flere end én retskreds, svares ved den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og ved hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.«.

Det er således hovedreglen, at en opskrivning af hovedstolen i henhold til pantebrevets bestemmelser herom skal medregnes til det pantsikrede beløb, hvorefter afgiften beregnes af det fulde beløb.

Det gælder dog ikke indekslån efter § 5, stk. 1, 9. pkt., som derfor er en undtagelse fra hovedreglen om at opskrivning af pantebrevets hovedstol i forbindelse med renteopskrivningsklausuler er afgiftspligtig.

Efter lovbemærkningerne til § 5 finder bestemmelsen om opskrivning ikke anvendelse på tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter retningslinierne i realkreditloven. Det gælder både for indekslån ydet af realkreditinstitutter og for private indekslån, der ydes på samme vilkår som fastsat for realkreditinstitutters indekslån i realkreditlån. Lovbemærkningerne har samme formulering i den af stempeludvalget udarbejdede lovskitse som til tinglysningsafgiftsloven.

Efter realkreditloven kunne der ydes indekslån, der efter § 24, stk. 4 reguleres med det af Danmarks Statistik offentliggjorte nettoprisindeks.

Forskel i ordvalget i punkt 9 i den af stempeludvalget udarbejdede lovskitse er vel derfor kun

en ændret sproglig formulering, men ingen indholdsmæssigt ændret formulering i forhold til punkt 9 i tinglysningsafgiftsloven.

Det fremgår af behandlingen af spørgsmålet, som Realkreditrådet stillede under udvalgsbehandlingen af L 208. Der blev herunder stillet spørgsmål om indholdet af denne bestemmelse, herunder om private indekslån var omfattet af afgiftsfriheden.

Den daværende skatteminister fandt ikke, at det var uklart, at private indekslån var omfattet af afgiftsfriheden efter bestemmelsen, når de ydes efter retningslinierne i realkreditloven. Der blev henvist til lovbemærkningerne, hvorefter indekslån ydet af private, skal ydes på samme afgiftsmæssige vilkår som fastsat for realkreditinstitutters indekslån for at være omfattet af bestemmelsen.

Der var herved sikret ensartede konkurrencevilkår for private kreditudbydere og realkreditudbydere, når reguleringen alene fandt sted efter nettoprisindekset.

Da der fortsat kunne ydes indekslån efter realkreditloven, fandt skatteministeren ikke behov for at ændre § 5, stk. 1, 9. pkt., uanset Realkreditrådets oplysning om at realkreditinstitutters indekslån var ophørt pr. 1. januar 1999.

Det henvises til skatteministerens svar (L 208 – bilag 48) på en henvendelse af 11. maj 1999 fra Realkreditrådet – (L 208 – bilag 44).